

4april24

snöblandat regn och jämnrått

jag har läst Elis Burrau
en ironisk posör med pubertala tendenser
jag försöker mest glömma att jag har läst det

var på apoteket och hämtade ut propavan
en tant som stod före mig i kön pratade
med kassörskan i nästan tio minuter,
frustrationen kändes nästan som en fysisk smärta,

min blå cykel fungerar ännu trots att den stått ute
hela vintern
men våren är fortfarande trög och grå
jag ser framemot att sitta på uteserveringar och glo på
människor som går förbi, hur udda alla egentligen ser ut
även om de ser ut som vem som helst

i skogen är träden fortfarande nakna,
bruna fjolårslöv täcker marken,
vitsippor växer sporadiskt, som vita öar av ljus

igår var dimman så tät att båtarna använde mistlurar
kanske är det ett av de vackraste ljuden jag vet
när jag ligger i sängen tidigt på morgonen
och mistluren ljuder, ett gammalt urtidsdjur
som ger sig till känna i dimman,

jag vet inte vad åldern gör med mig,
men min kärlek för små saker blir allt
större ju äldre jag blir
krukväxter, en kopp te, en sida i en bok,
knopparna på buskarna om våren

allt detta blir större med åren
eller om det är jag som blir mindre, jag vet inte
ångesten har varit något bättre på sista tiden
kanske är det ljuset
eller sömnen eller något annat som ligger bortom mig

jag ska vara ensam i en vecka nu, landskapet och
gatorna i staden kommer att fyllas med min röst,
allt kommer att vara avlägset,
men ensamheten är svalkande och behaglig
jag saknar inte människorna,
men jag känner mig uppgiven över att
jag inte har något att läsa
scenen just nu är ofattbar
politisk och förutsägbart ekar litteraturen tom
jag saknar det oförblommerade
och rena uttrycket
författare utan förlagens gillande vid blicken

nu när det är vår så har barnen
idrott i parken utanför huset
man kan höra dem halva dagen
deras röster bryter fram
som elektriska vingslag i tystnaden,

mina stortår är fortfarande helt blå efter löpningen,
kanske borde jag kolla upp det hos en läkare,
vet inte om naglarna är döda eller varför det blir så
skatorna är tillbaka på bakgården
snart är allting grönt igen,

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Androiden med Poeter.se id #186370 innehar upphovsrätten